

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4229/2022
17.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиља АА, ББ, ВВ и ГГ, све из ..., чији је заједнички пуномоћник Владимир Милановић, адвокат из ..., против тужене „Опште болнице Ваљево“ из Ваљева, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиља изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2481/22 од 16.08.2022. године, у седници одржаној 17.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиља изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2481/22 од 16.08.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиља изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2481/22 од 16.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 281/21 од 15.03.2022. године, ставом првим, другим, трећим и четвртим изреке, одбијени су тужбени захтеви тужиља којима су тражиле да се тужена обавезе да тужиљама на име топлог obroка и регреса исплати разлику укупне зараде за период од 01.04.2018. године до 31.03.2021. године, у износима и са законском затезном каматом од доспелости до коначне исплате, као и износе на име затезне камате обрачунате до 14.12.2021. године, као неосновани. Ставом петим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2481/22 од 16.08.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиља, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужиља за накнаду трошкова жалбеног поступка, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију су благовремено изјавиле тужиље због погрешне примене материјалног права, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битне повреде одредаба парничног поступка, са предлогом да се о истој одлучује као о посебној ревизији применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је исплата разлике зараде због мање исплаћене накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора. Одлуке нижестепених судова, којима је одбијен тужбени захтев за исплату наведених накнада, у складу су са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у којима је одлучивано у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Из ових разлога, у конкретном случају, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, односно нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 07.05.2021. године, а вредност предмета спора за сваку тужилу појединачно (нису јединствени супарничари) је испод цензуса за изјављивање ревизије.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора за сваку тужилу не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да је ревизија тужиља недозвољена.

На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**